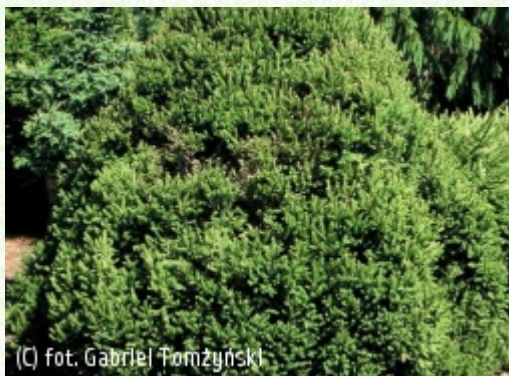

Picea abies 'Barryi'
świerk pospolity 'Barryi'

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Gęsta, karłowa, wolno rosnąca odmiana świerka. Po 10 latach osiąga 0,5-0,7 m wysokości. Po wielu latach dorasta do 2,5 m. W młodym wieku forma prawie kulista, z czasem stożkowa, z kilkoma przewodnikami. Ze środka krzewu wyrastają we wszystkich kierunkach grube, sztywne, pomarańczowobrazowe pędy z licznymi rozgałęzieniami. Pąki liczne. Na szczycie głównych pędów pąki bardzo duże, matowo brązowe, w otoczeniu nieco mniejszych, ułożonych spiralnie. Igły lśniące, ciemnozielone, skierowane do przodu i do góry, + / - 1 cm. Wymagania glebowe i wilgotnościowe przeciętne. Doskonała odmiana dla ogrodów skalnych i alpinistów. Dobrze komponuje się w zestawieniach z innymi formami pokrojowymi świerka pospolitego.

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie

pierwsza publikacja: Ludwig Beissner (1843 - 1927) 1891; odkrywca, hodowca (selekcjoner): nieznan, named after nurseryman Patrick Barry (1887)

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

początkowo krzew - później drzewo

siła wzrostu

roślina wolnorosnąca (karłowa)

pokrój

stożkowy

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
ogrody skalne
ogrody wrzosowiskowe
w grupach
soliter (pojedynczo)

4

